



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 85/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Múkerom st., advokátska kancelária, ČSA 25, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, ako aj čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 Tos 103/2020 z 22. decembra 2020 a takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. januára 2021 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, ako aj čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tos 103/2020 z 22. decembra 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Uznesením Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Tp 12/2020 z 20. februára 2020 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 57/2020 z 24. septembra 2020 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) bol sťažovateľ neprávoplatne odsúdený. Proti rozsudku okresného súdu sa sťažovateľ 24. septembra 2020 odvolal.

3. Sťažovateľ prostredníctvom obhajcu podal 26. októbra 2020 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu *„adresovanú príslušnému a zákonnému súdu, ktorým je Krajský súd Žilina“*. O žiadosti sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 2 T 57/2020 z 26. novembra 2020 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), ktorým zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, návrh obžalovaného na nahradenie väzby písomným sľubom zamietol a písomný sľub obžalovaného neprijal. Súčasne rozhodol o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. O sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu rozhodol krajský súd napadnutým uznesením, ktorým sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

4. V odôvodnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ najmä uviedol:

*„KS na neverejnom zasadnutí právoplatne rozhodol o mojej žiadosti o prepustenie z väzby... až dňa 22.12.2020 to znamená cca po 55 dňoch, pričom zákonodarca uložil súdu /sudcovi/ zákonné povinnosti konať vo väzobných veciach prednostne... a urýchlene. Rozhodol tak neskoro pre to, lebo procesne nepostupoval pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa v súlade s Trestným poriadkom.*

*Najvyšší súd SR... a ÚS považujú lehoty rátané na mesiace nevyhovujúce požiadavke rýchlosti v zmysle čl. 5 ods. 4 dohovoru.*

*Za povšimnutie stojí aj tá skutočnosť, že KS senát JUDr. Vladimír Kurák predseda senátu, sudcovia JUDr. Adriana Gallová, JUDr. Marcela Malatková/ v odôvodnení uznesenia zdôrazňuje k osobe sťažovateľa spáchanie zločinu z roku 1998... a súd v uznesení už dopredu prejedikuje vinu sťažovateľa, čo môže potvrdzovať názor sťažovateľa o zaujatosti KS voči jeho osobe, snahou prekryť vyčítané procesné chyby v odôvodnení sťažnosti voči uzneseniu OS.*

*Ustálenou judikatúrou NS aj ÚS napr. III ÚS 610/2014-16 uvedené súdy akceptujú maximálne dobu 30 dní, ako časový limit pri rozhodovaní o žiadosti obvineného na jednom stupni príslušného súdu.*

*V súlade s ustanoveniami Tr.por., je ustálená aplikačná prax všetkých Krajských súdov SR... taká, že pokiaľ príslušný OS..., ako súd prvostupňový rozhodne rozsudkom..., ktorý v čase podania žiadosti obvineného... o prepustenie z väzby na slobodu/ ešte nenadobudol právoplatnosť /čo platí a pre tento prípad/ z dôvodu odvolania obvineného, je príslušným súdom na rozhodovanie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu odvolací súd, nie súd prvostupňový.*

*... Odvolací súd rozhoduje na verejnom zasadnutí nie na neverejnom zasadnutí/ v jednoinštančnom konaní, to znamená že zákonodarca v Tr.por. dal výnimku z dvojinštančného konania.*

*Sťažovateľovi nie je známe žiadne rozhodnutie KS ZA, prípadne zákonný právny titul... na základe ktorého bola zmenená príslušnosť súdu vo veci rozhodovania o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu z KS na OS a či je možnosť k uvedenému rozhodnutiu KS, podať opravný prostriedok.*

*... predseda senátu sa vo veci príslušnosti súdu odvoláva na § 79 ods. 3 Trestného poriadku.*

*Uvedené ustanovenie § 79 Tr.por. platí hlavne pre prokurátora /v prípravnom konaní/ a pre sudcu pre prípravné konanie, v prípravnom konaní.*

*Uvedené ustanovenie nie je možné priradiť k rozhodovacej právomoci samosudkyne OS Martin z dôvodu, že samosudkyňa už rozhodla o vine a treste.*

*Aj z uvedeného dôvodu rozhodovanie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu má patriť do rozhodovacej právomoci odvolacieho súdu podľa § 185 a 194 Tr.por.*

*Uvedená argumentácia sťažovateľa o rozhodovacej právomoci súdov sa v aplikačnej praxi bežne používa vid'... posledné známe rozhodnutie NS SR 4 Tost 51/2020.*

*Krajský súd Žilina po obdržaní... uvedenej žiadosti sťažovateľa mal nariadiť verejné zasadnutie a okrem iného mal vypočúť sťažovateľa a mal vo veci rozhodnúť v jednoinštančnom konaní...*

*Krajský súd však nariadil neverejné zasadnutie, nevypočul obvineného, čím došlo okrem iného aj k porušeniu zásady ústnosti súdneho konania.*

*KS zvolil iný procesný postup, ktorý nemá oporu v Tr. por. KS postúpil uvedenú žiadosť sťažovateľa na prvostupňový OS.*

*OS Uznesením zo dňa 26.11.2020 sp. zn. 2T/57/2020 o žiadosti obvineného rozhodol, v neprítomnosti obhajcu.*

*V odôvodnení uvedeného uznesenia je uvedené, že obhajca sa na OS dňa 26.11.2020 k veci vyjadril. Obhajca sa k ničomu nevyjadril, lebo na súde nebol prítomný.*

*... podľa sťažovateľa samosudkyňa OS JUDr. Andrea Vorčáková vedela alebo mala vedieť, že OS nie je príslušný o uvedenej žiadosti sťažovateľa rozhodnúť to znamená, že... nie je príslušná okrem iného vypočúť sťažovateľa a vo veci rozhodnúť.*

*KS vo svojom uznesení zo dňa 22.12.2020 zamietol na neverejnom zasadnutí sťažnosť sťažovateľa, voči uzneseniu OS zo dňa 26.11.2020. V odôvodnení uznesenia sa odvolával KS, na zistené skutočnosti okresným súdom,*

*KS nesprávne zvoleným procesným postupom odoprel právo sťažovateľovi byť vypočutý zákonným súdom na verejnom zasadnutí. Odoprel právo sťažovateľovi sa uvedeného verejného zasadnutia na KS zúčastniť.*

*O tom, že KS rozhodoval dňa 22.12.2020 na neverejnom zasadnutí obvinený, ani obhajca nemal vedomosť. Obhajca uvedené nenašiel, ani na príslušnej stránke KS.*

*Preto sa dňa 04.01.2021 obracia obhajca písomne na KS a žiada prepustiť obvineného na slobodu...*

*Až dňa 13.01.2021 obdržal obhajca uvedené uznesenie KS ZA, ako reakciu nauvedené podanie obhajcu, zo dňa 04.01.2021.“*

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo slobody [REDAKOVANÉ] upravené v Čl. 2 ods. 2, v Čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5, v Čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Uznesením Krajského súdu Žilina v konaní vedenom sp. zn. 1 Tos/103/2020-623 zo dňa 22.12.2020, porušené bolo.

2. Uznesenie Krajského súdu sp.zn. 1Tos/103/2020-623 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Krajskému súdu Žilina sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva (slobody), prikazuje sa obnoviť stav pred porušením základného práva(slobody) a prikazuje sa prepustiť sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na slobodu.

4. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostúčenie vo výške 2000 EUR (slovom dvetisíc EUR), ktoré je Krajský súd Žilina povinný vyplatiť [REDAKOVANÉ] do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia /nálezu/.

5. [REDAKOVANÉ] priznáva trovy /právneho zastúpenia/ za dva úkony právnej služby vo výške 384,08 €...“

Sťažovateľ súčasne požiadal o prednostné prerokovanie ústavnej sťažnosti z dôvodu naliehavosti veci.

## II.

### Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon

č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

10. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q) r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

12. Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

13. Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

14. Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

15. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

16. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

### III.

#### **Predbežné prerokovanie návrhu**

17. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie čl. 2 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

#### **K namietanému porušeniu základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu**

18. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu

a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

19. Ústavný súd nie je ďalšou inštanciou v sústave všeobecného súdnictva, ale nezávislým orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) pôsobiacim mimo tejto sústavy. V súvislosti so svojím ústavným postavením ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre zdôrazňuje, že nie je jeho úlohou konať ako súd tretej alebo štvrtej inštancie, ale jeho úlohou je preskúmať v danej veci zlučiteľnosť opatrenia, ktorým je jednotliviec

pozbavený slobody, s ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 165/02).

20. V rámci svojej rozhodovacej činnosti už ústavný súd konštatoval, že v ustanoveniach čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy garantujúcich základné právo na osobnú slobodu je obsiahnuté aj právo obvineného iniciovať konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie sa môže v zákonom určených prípadoch podmieniť zárukou. Obsah označených ustanovení ústavy korešponduje právam vyplývajúcim z čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru (napr. III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05).

21. Sťažovateľ vidí porušenie označených práv v nesprávne zvolenom procesnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú krajský súd v rozpore s ustanoveniami § 185 a § 194 Trestného poriadku *postúpil na prvostupňový okresný súd*. Podľa sťažovateľa príslušným na rozhodnutie o jeho žiadosti bol krajský súd, ktorý mal o nej rozhodnúť v jednoinštančnom konaní na verejnom zasadnutí, na ktorom mal sťažovateľa vypočuť.

22. Krajský súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia vo vzťahu k námietke sťažovateľa uviedol:

*„Zo spisového materiálu (č.l. 547 spisu) vyplynulo, že dňa 27.10.2020 bola Krajskému súdu v Žiline doručená žiadosť obžalovaného [REDAKOVANÉ] o prepustenie z väzby na slobodu. V uvedenom čase sa na krajskom súde spisový materiál vzťahujúci sa na trestné stíhanie obžalovaného (sp.zn. 2T/57/2020) nenachádzal a z tohto dôvodu bola na ďalšie konanie žiadosť obžalovaného dňa 27.10.2020 odstúpená príslušnému prvostupňovému súdu. Uvedená žiadosť obžalovaného bola na Okresný súd Martin doručená dňa 29.10.2020. Dňa 5.11.2020 bol krajskému súdu predložený spisový materiál spolu s odvolaním obžalovaného [REDAKOVANÉ]. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že predmetný spisový materiál bol odvolaciemu súdu predložený, a to bez toho, aby Okresný súd Martin o žiadosti obžalovaného z 26.10.2020 (doručenej Krajskému súdu v Žiline 27.10.2020) procesne správnym spôsobom konal a rozhodol. Pre uvedené bol dňa*

*5.11.2020 spisový materiál Okresnému súdu Martin vrátený, nakoľko podľa znenia § 79 ods. 3 Tr. por. bol príslušným na konanie o žiadosti obžalovaného. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu konal dňa 26.11.2020, výsledkom čoho bolo napadnuté uznesenie.“*

23. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

24. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ako aj z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup tohto súdu, ktorý by nemal oporu v zákone. Krajský súd postupoval ústavne konformným spôsobom, keď žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby z 26. októbra 2020 (doručenej krajskému súdu 27. októbra 2020) odstúpil okresnému súdu ako súdu príslušnému na rozhodnutie a ústavná sťažnosť neobsahuje také tvrdené porušenie ústavnoprocených princípov obmedzenia osobnej slobody väzbou, ktorého reálnosť by bolo možné posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ak sťažovateľ tvrdí, že uvedený postup nemá oporu v procesnom predpise, pričom argumentuje ustanoveniami § 185 a § 194 Trestného poriadku, ústavný súd uvádza, že z týchto ustanovení, ktoré upravujú inštitút sťažnosti a konanie o nej, nevyplýva príslušnosť odvolacieho súdu na konanie o žiadosti o prepustenie z väzby v štádiu po podaní odvolania proti prvostupňovému odsudzujúcemu rozsudku, avšak pred predložením veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

25. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, že krajský súd o jeho žiadosti *právoplatne rozhodol až po 55 dňoch*, ústavný súd konštatuje, že uvedené obdobie trvajúce 55 dní pre celé dvojinštančné konanie, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že sťažovateľ žiadosť doručil nepríslušnému (krajskému súdu), je potrebné považovať za primerané a zodpovedajúce

požiadavke urýchleného preskúmania zákonnosti väzby. Ústavný súd už v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou (v rámci ktorej sa zaoberal požiadavkou urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby aj z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru) uviedol, že jednotlivé lehoty sa z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenosti posudzujú podľa všetkých okolností prípadu. V zásade však požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 5 ústavy, resp. čl. 5 ods. 4 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, IV. ÚS 190/07 a iné).

26. Vzhľadom na uvedené závery sa sťažnosťou sťažovateľa napádané rozhodnutie krajského súdu nejaví ako arbitrárne, svojvoľné či zjavne neodôvodnené, a tak nezlučiteľné s čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

**K namietanému porušeniu čl. 2 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu**

27. V súvislosti s námietkou porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej už vyslovil, že procesnoprávne garancie vyplývajúce z čl. 6 dohovoru, ako aj z čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy sa týkajú tej časti trestného konania, ktorej predmetom je rozhodovanie o samotnom trestnom obvinení (resp. o obžalobe) osoby, a nie sú priamo aplikovateľné na konanie týkajúce sa väzby.

28. Súdne konanie v súvislosti s rozhodovaním o väzbe musí poskytovať určité garancie procesnej povahy, ktoré sú vyjadrené v čl. 6 dohovoru, resp. čl. 46 a nasl. ústavy. So zreteľom na to, že čl. 6 dohovoru, a teda ani čl. 46 a nasl. ústavy sa nevzťahujú na konanie a rozhodovanie o väzbe, tieto garancie sú v prípade rozhodovania o väzbe súčasťou čl. 5 ods. 4 dohovoru, resp. čl. 17 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 108/08, II. ÚS 116/2011, II. ÚS 266/2013).

29. Z dosiaľ uvedeného vyplýva, že na rozhodovanie o väzbe spravidla nemožno aplikovať sťažovateľom namietané porušenie čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ale (keďže ide o porušenie procesného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, resp. práva na verejné prerokovanie v prítomnosti obvineného pri rozhodovaní o väzbe) prichádza do úvahy použitie čl. 17 ústavy, resp. čl. 5 dohovoru.

30. Je preto zrejmé už na prvý pohľad, že k namietanému porušeniu čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy nemohlo dôjsť, ústavný súd preto ústavnú sťažnosť aj v tejto jej časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

31. K namietanému porušeniu práva sťažovateľa podľa čl. 2 ods. 2 ústavy ústavný súd už uviedol, že tento článok ústavy je vstupnou bránou do ústavnej úpravy základných práv a slobôd a ako taký má charakter všeobecných ústavných princípov. Napriek tomu, že je implicitnou súčasťou rozhodovania ústavného súdu, nemá charakter základného práva a slobody, ktorého ochrany by sa bolo možné samostatne domáhať pred ústavným súdom (m. m. I. ÚS 7/2010, I. ÚS 518/2013).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2021

Robert Šorl  
predseda senátu